

Kitab Daniel - Nomer Satus Pitu##

Narasi Kenabian: Saka Yerobeam tumuju Yosia lan Pamulihan Dalan-Dalan Kuna

Jeff Pippenger

2024-02-29

Ing taun 1844, para Protestan ing Amérika Sarékat misah saka gerakan Millerit lan njupuk posisi kenabiané minangka putri Babil, kaya dilambangaké déning Yerobeam nalika netepaké sawijining sistem pangibadah palsu sawisé sepuluh taler loré misah saka karajan kidul Yéhuda. Loro pedhèt emasé Yerobeam, siji ana ing kutha Bètèl (tegesé “omahé Allah”/Gereja), lan sijiné ana ing Dan (tegesé pangadilan/Nagara), nglambangaké sistem palsu Gereja lan Nagara sing dadi pralambang Amérika Sarékat. Kabèh unsur sistem palsu gréja lan nagarané Yerobeam dipolakake manut struktur sing padha temenan kaya sing kaandharaké ing pambrontakané Harun. Mulané, sistem pangibadah palsuné Yerobeam iku sawijining gambar saka sistem pangibadah palsuné Harun.

Sistem palsu Yerobeam makili sistem pangibadah sing dipunpitadosi déning Protestanisme nalika misah saka gerakan malaékat kapisan lan banjur dados putri, utawi gambar, saka kéwan Romawi kepausan. Nalika sistem palsuné Yerobeam punika kawiwitan dipunadegaké, satunggaling nabi saking Yehuda ngadhepi misbyahipun lan sistem pangibadah palsu punika. Ing taun 1844, nalika wiwitan piyambak saka kalenggahan Protestanisme murtad ing ngedegaké sistem pangibadah sing dipunmakili minangka putriné Roma, para Millerit, kanthi pracaya, mlebet ing Papan Inggang Mahasuci ing papan suci swarga lan ngakeni Sabat, lan kanthi mekaten makili satunggaling piwulang paukuman profetik tumrap para putri Roma, ingkang milih tetep netepi tandhaning wewenang Roma—pangibadah dina Minggu.

Nabi saka Yehuda sing ngadhepi Yerobeam iku, ing kono lan ing wektu iku uga langsung nglairake sawijining pitedah kenabian.

Lan dheweke sesambat nglawan mesbèh iku kalawan pangandikané Pangéran, sarta ngandika: He mesbèh, mesbèh, mangkéné pangandikané Pangéran: Lah, bakal lair sawijining anak kanggo brayaté Dawud, asmané Yosia; lan ing ndhuwurmu bakal ngurbanaké para imam panggonan-panggonan suci ing dhuwur kang ngobong menyan ing ndhuwurmu, lan balung-balung manungsa bakal diobong ing ndhuwurmu. Lan ing dina iku uga dheweke maringi pratandha, pangucapé: Iki pratandha kang wis dipangandikakaké déning Pangéran; lah, mesbèh iku bakal rengat, lan awu kang ana ing ndhuwuré bakal tumpah. 1 Para Raja 13:2, 3.

Wangsit punika ngemu panggandhènging tembung “mesbèh.” Panggandhènging sawijining tembung utawi ukara ing wangsit punika makili pralambang pawartosé malaékat kapindho, saéngga nandhakaké taun 1844, nalika malaékat kapindho rawuh lan Protestanisme ambruk, dados putri Babilon. Ing wekdal ingkang sami, nabi punika maringi pratandha,

kados dene para Millerit ing taun 1844, ingkang mangertosi pratandhaning Sabat. Nalika Yérobéam ngancam nabi punika ing ayat-ayat salajengipun, astanipun dados lumpuh, saéngga ngrujuk dhateng tandhaning Babilon ingkang dipunpeksa wonten ing bathuk utawi asta, lan ingkang, manawi katampi sacara rohani, nglumpuhaké tiyang salawas-lawasipun.

Kanggo ancas pasinaon iki, kita lagi nimbang pratélan ramalan kang dipacak déning nabi mau, kang nandhesaké yèn “bakal lair ana sawijining anak kanggo kulawarga Daud, asmane Yosia; lan ana ing sadhuwuré kowé dhèwèké bakal nyaosaké para imam ing papan-papan pangurbanan ing dhuwur kang ngobong menyan ana ing sadhuwuré kowé, lan balung-balung manungsa bakal diobong ana ing sadhuwuré kowé.” Yosia tegesé “dhasaré Gusti Allah”, lan makili dhasar-dhasaré Adventisme kang kabangun ing sajarah iku dhéwé, kang ditipèkké déning pelantikan Yerobeam marang sistem pangibadah palsu panjenengané. Ana ing sadhuwuré sistem pangibadah palsu kang diadegaké déning Yerobeam, Yosia bakal ngukum para imam kang mimpin ing pangibadah palsu mau.

Sang nabi ora ngestokaké dhawuhe Pangéran supaya aja bali lumantar dalan kang wis dilakoni nalika rawuh menyang penobatané Yerobeam, lan aja mangan utawa ngombé ing Betel. Nalika dhèwèké mangan panganan saka nabi palsu ing Betel, dhèwèké katetepaké minangka pralambang pati kang bakal ditibakaké marang wong-wong kang sawisé 1844 bakal milih bali lan mangan piwulang-piwulang sarta metodologi nabi palsu saka Protestantisme murtad, kaya kang dilambangaké déning pambrontakan taun 1863. Ranjang pati wong-wong kang mbrontak ing taun 1863 bakal padha karo ranjang pati nabi palsu ing Betel. Ranjang pati Protestantisme murtad iku sajarah wiwit 11 Agustus 1840 nganti tekan 1844, nalika wong-wong mau, umat pilihané Allah ing jaman sadurungé, kasingkiraké, lan dadi para putriné Roma. Ranjang pati Adventisme Laodikia uga bakal dumunung ing antarané tanggal nalika malaékat kang gagah prakosa mudhun ing 11 September 2001, kaya kang wis kelakon ing 1840, lan wektu sajamané lindhu gedhé, kang makili undhang-undhang Minggu kang bakal enggal rawuh.

Ing tanggal 11 September 2001, panyegelan marang wong satus patang puluh papat ewu wiwit, lan malaékat wiwit lumaku ngliwati Yérusalèm, masang pratandha ana ing bathuké wong-wong kang nggresah lan nangis merga nistha-nistha kang ditindakaké ana ing tanah iku (Amerika Sarékat), lan pasamuwan (Adventisme Laodikia). Ing tanggal 11 September 2001, dosa-dosané para leluhur, kang dilambangaké déning papat nistha ing Yéhezkièl, dadi kayektèn- kayektèn pangruji kang lumaku ing sajroning prosès panyegelan kang banjur wiwit.

Pacoban taun 1863 nyakup dhasar-dhasaré gerakan Millerite, kaya kang kaawakili déning “pitung mangsa,” saka Imamat 26, sing wis ditampik ing taun 1863. Pacoban iku nyakup gelem utawa ora gelem bali marang dalan-dalan kunaé Yeremia supaya nemu pangaso saka udan pungkasan. Pacoban taun 1888 yaiku piweling marang pasamuwan Laodikia kaya kang dipun-gawa déning para Sepuh Jones lan Waggoner, kang uga dadi piweling bab kabeneraké marga saka pracaya.

Ing taun 1856, piweling marang Laodikia kapisan tumeka ing gerakan kaum Millerite, lan piweling iku tumeka kanthi pepadhang kang saya tambah saka “pitung mangsa,” nanging becik pengalaman kang diwakili déning obat-obatan ing piweling marang Laodikia, becik uga piweling sajarah kenabian, kabèh mau katampik ing taun 1863. Pengalaman iku diwakili déning sesanti (mareh) bab “panampakan”, lan sesanti (chazon) bab “sajarah kenabian” kang loro-loroné padha katampik. Kaloroné sesanti mau wis nemu kasampurnané ing tanggal 22 Oktober 1844, lan sangalas taun sawisé iku kaloroné padha katampik, amarga Gusti Yésus tansah nggandhengké wekasan karo wiwitan.

Ing tanggal 11 September 2001, ujian pambrontakan taun 1863 lan 1888, malih dados kayekten kang nyobi, amarga kekalihipun sami gayut kaliyan margining dalan-dalan kuna ing kitab Yeremia. Ing tanggal punika pesen udan pungkasan rawuh, lan ujian taun 1919 ugi rawuh, awit ing taun 1919 Injil palsu bab Kristus ingkang kothong saking wigati kenabian dipunwedharaken minangka pesen palsu “tentrem lan aman”. Nalika malaekat ingkang kuwasa saking Wahyu pasal wolulas tumedhak ing tanggal 11 September 2001, ayat satunggal ngantos tigang kaleksanan, lan ayat satunggal ngantos tigang punika nglambangaken pesen saking “swanten kapisan”.

“Saiki ana pawarta manawa aku wis mratelakake yèn New York bakal kasapu déning gelombang pasang gedhé? Iki ora tau dakkandhakake. Aku wis ngandika, nalika aku ndeleng gedhong-gedhong gedhé sing lagi dibangun ana ing kana, tingkat demi tingkat, ‘Pemandhangan sing nggegirisi apa kang bakal kelakon nalika Pangéran jumeneng kanggo ngguncang bumi kanthi nggegirisi! Banjur tembung-tembung ing Wahyu 18:1–3 bakal kalakon.’ Sakabèhé pasal kaping wolulas saka kitab Wahyu iku minangka pepèling bab apa kang bakal tumiba marang bumi. Nanging aku ora nduwèni pepadhang kang mligi bab apa kang bakal tumiba marang New York, kajaba yèn aku ngerti manawa ing sawijining dina gedhong-gedhong gedhé ana ing kana bakal dirubuhaké déning kuwasané Gusti Allah kang mbalik lan ngglundhungaké samubarang. Saka pepadhang kang wis diparingaké marang aku, aku ngerti yèn karusakan ana ing donya. Siji pangandika saka Pangéran, siji rabaan saka pangwasané kang maha kwasa, lan bangunan-bangunan raseksa iki bakal rubuh. Pemandhangan-pemandhangan bakal kelakon kang rasa nggegirisiné ora bisa kita bayangaké.” Review and Herald, July 5, 1906.

Nalika malaekat saka Wahyu wolulas rawuh, udan pungkasan wiwit nyiprat, lan “padebatan kenabian” kang dilambangaké ing Habakuk pasal loro wiwit kelakon. Padebatan iku ngenani rong metodologi kanggo mangertèni ramalan Kitab Suci, sarta pesen udan pungkasan kang palsu lan kang bener. Padebatan iku rampung nalika “swara kapindho” saka Wahyu wolulas rawuh lan netepaké wiwitaning paukuman eksekutifé Allah marang Babil modern, sarta nimbali wedhus Allah liyané supaya metu saka Babil. Rawhipun swara kapindho nandhani pungkasaning sajarah panyegelan satus patang puluh papat ewu, kang dilambangaké déning pangawulan nistha kaping papat, kang sabanjuré makili generasi Adventisme Laodikia kang kaping papat lan pungkasan minangka sujud marang srengéngé, ing wektu angger-angger dina Minggu kang bakal enggal rawuh.

Pambarang pati Protestantisme murtad, ing antarané tumuruning malaékat lan lawang sing katutup taun 1844, nggambarake pambarang pati Adventisme Laodikia ing antarané tumuruning malaékat lan lawang sing katutup saka undhang-undhang Minggu sing bakal enggal teka. Nabi saka Yehuda dikubur ing pasareyan sing padha karo nabi goroh saka Betel, lan nalika raja Yosia miwiti reformasiné, dhèwèké ngadeg ana ing ngarsané pasareyan iku dhéwé. Reformasi raja Yosia, sing jenengé nglambangaké “dhasar-dhasaré Allah”, wiwit nalika Allah wiwit nuntun umat-é ing dina-dina pungkasan bali marang dhasar-dhasar iku ing tanggal 11 September 2001. Reformasiné wis diwiwiti nalika pakaryan mulihaké Padaleman Suci wiwit katindakake.

Lan kadadéan ing taun kaping wolulas pamaréntahané ratu Yosia, ratu banjur ngutus Safan bin Azalya, putrané Mesulam, juru tulis, menyang padalemané Sang Yehuwah, pangandikané: “Munggaha marani Imam Agung Hilkia, supaya dhèwèké ngetung salaka kang wis digawa menyang padalemané Sang Yehuwah, kang wis dikumpulake déning para juru njaga lawang saka rakyat. Salaka iku supaya dipasrahaké marang tangané para wong kang nindakaké pagawean, kang ngasta pangawasan ing padalemané Sang Yehuwah; lan padha mènèhna iku marang para wong kang nindakaké pagawean ing padalemané Sang Yehuwah, kanggo ndandani karusakan ing padaleman, marang para tukang kayu, para juru bangunan, lan para tukang watu, uga kanggo tuku kayu lan watu pahat kanggo ndandani padaleman. Nanging ora ana pangétungan kang ditindakake karo wong-wong mau bab dhuwit kang dipasrahaké marang tangané, amarga padha tumindak kanthi setya.” Hilkia, Imam Agung, banjur ngandika marang Safan, juru tulis: “Aku wis nemu Kitab Torèt ing padalemané Sang Yehuwah.” Hilkia banjur maringaké kitab iku marang Safan, lan banjur diwacané. Safan, juru tulis, banjur sowan marang ratu lan ngaturaké pawarta marang ratu, pangandikané: “Para abdimu wis ngumpulake dhuwit kang kapanggih ana ing padaleman, lan wis dipasrahaké marang tangané para wong kang nindakaké pagawean, kang ngasta pangawasan ing padalemané Sang Yehuwah.” Safan, juru tulis, uga mratélakaké marang ratu, pangandikané: “Imam Hilkia wis maringaké sawijining kitab marang aku.” Safan banjur maca kitab iku ana ing ngarsané ratu. Lan kadadéan, nalika ratu wis mirengaké tembung-tembung saka Kitab Torèt iku, ratu banjur nyuwèk pangagemané. Ratu banjur dhawuh marang Imam Hilkia, lan Ahikam bin Safan, lan Akhbor bin Mikaya, lan Safan juru tulis, sarta Asaya abdiné ratu, pangandikané: “Padha lungaa, nyuwuna pitedah marang Sang Yehuwah kanggo aku, lan kanggo rakyat, lan kanggo kabèh Yehuda, bab tembung-tembung ing kitab kang kapanggih iki; awit gedhé temenan bebenduné Sang Yehuwah kang murub marang kita, amarga para leluhur kita ora ngrungokaké tembung-tembung ing kitab iki, kanggo nindakaké miturut samubarang kabèh kang katulisan tumrap kita.” 2 Para Raja 22:3–13.

Ramalan bilih bakal miyos satunggaling putra ingkang sinebut Yosia, nedahaken tanggal 11 September 2001, nalika malaékat ingkang gagah prakosa tumedhak lan nuntun umatipun ing dinten-dinten pungkasan wangsul dhateng margi-margi ingkang lawas. Tumedhak punika sampun diprayogakaken lumantar tumedhkipun malaékat ingkang sami punika tanggal 11 Agustus 1840. Kalih tumedhak punika nandhani kasampurnanipun satunggaling ramalan ngenani Islam. Tokoh sajarah ingkang asmanipun kagandhèng kaliyan pangenalan

sadèrèngipun kalampahan, lan panyiaran ramalan sadèrèngipun kalampahan, tumrap kasampurnanipun ramalan wekdal babagan Islam ingkang kapanggih wonten ing Wahyu pasal sanga ayat gangsal welas, punika Yosia.

Ing kaloro tumurune malaékat ing Wahyu pasal sepuluh utawa wolulas, jeneng “Yosia” ditandhani. Yosia Litch nyawisaké pekabaran bab Islam kang kawujud tanggal 11 Agustus 1840, lan ing tanggal 11 September 2001 ramalan bab lairé sawijining anak kang aran Yosia, kang wus kapacak déning nabi kang ora manut ing sajarahé Yerobeam, kawujud ing Adventisme Laodikia nalika malaékat nuntun umaté ing dina-dina pungkasan bali menyang sajarah dhasar, ing ngendi pasrawungan antarané nabi kang ora manut lan Yerobeam wis nemoni kawujudané. Paseksèn Kitab Suci ngenali sawijining pratélan ramalan bab Yosia kang bakal rawuh, lan nalika sajarah kang ditipèkké déning nabi kang ora manut kapingbalèn ing taun 1844, ramalané ngenani jeneng mau sapisan manèh dilebokaké menyang narasi kenabian.

Ing tanggal 11 September 2001, Sang Singa saka taler Yehuda nuntun umat-Nya ing jaman wekasan bali marang dalan-dalan kunaé Yeremia, kang nggambarake patang puluh enem taun nalika Utusaning Prajanjian ngedegaké sawijining padaleman suci supaya dumadakan rawuh ana ing kono ing tanggal 22 Oktober 1844. Yosia wis nemokaké ipat-ipating Musa nalika miwiti pakaryan ndandani padaleman suci. Pakaryané wong satus patang puluh papat ewu dipratélakaké déning Yesaya minangka sawijining pakaryan pamulihan.

Lan wong-wong mau bakal mbangun maneh reruntuhan lawas, bakal ngedegaké maneh karusakan-karusakan biyèn, lan bakal ndandani kutha-kutha kang dadi gèdhongan, yaiku karusakan-karusakan saka pirang-pirang turun-tumurun. Yesaya 61:4.

Pakaryané Yosia anggoné ndandani lan mulihaké Padaleman Suci iku minangka pakaryan sing, miturut pangandikané Yesaya, bakal katindakaké déning umat Allah ing akhir jaman, awit kabèh para nabi ngandika luwih akèh bab akhir jaman tinimbang bab jaman nalika dhèwèké urip. Pakaryan iku uga wis dipralambangaké déning wong-wong sing metu saka Babil ing jamané Ezra.

Awit kita iki biyèn para kawula tawanan; nanging Gusti Allah kita ora nilar kita ana ing panawanan kita, malah ngluhuraké sih-kadarman marang kita ana ing ngarsané para ratu Persia, supaya maringi kita panguripan manèh, ngedegaké padalemané Gusti Allah kita, ndandani karusakan-karusakané, lan maringi kita témbok pangayoman ana ing Yehuda lan ing Yerusalem. Ezra 9:9.

Pakaryan sing ditindakaké déning Ezra kelakon nalika wong-wong mau wis metu saka Babil, lan iku nglambangaké pakaryan pamulihan Bait Allah sing ditindakaké Yosia, pakaryan sing diidentifikasi déning Yesaya minangka pakaryané umaté Allah ing dina-dina wekasan, lan iku diwiwiti tanggal 11 September 2001. Ing kitab Wahyu, Yohanes uga ngidentifikasi pakaryan iku.

Lan swara kang dakrungu saka swarga ngandika marang aku maneh, mangkene: Lungaa lan tampanana kitab cilik kang kabukak ana ing astané malaekat kang ngadeg ana ing

sadhuwure segara lan bumi iku. Banjur aku marani malaekat mau lan matur marang dhèwèké: Wènèhana aku kitab cilik iku. Panjenengané banjur ngandika marang aku: Tampanana lan panganan nganti entèk; iku bakal ndadèkaké wetengmu pait, nanging ana ing tutukmu bakal legi kaya madu. Aku banjur nampani kitab cilik iku saka astané malaekat mau lan dakpangan nganti entèk; lan ana ing tutukku legi kaya madu; nanging sanalika sawisé dakpangan, wetengku dadi pait. Panjenengané banjur ngandika marang aku: Kowé kudu medhar wangsit maneh ana ing ngarepé akèh bangsa, para umat, basa-basa, lan para raja. Banjur diparingaké marang aku glagah kang kaya teken; lan malaekat mau ngadeg, pangandikané: Tangia, lan ukuren Padalemané Allah, mesbèh, lan wong-wong kang padha nyembah ana ing kono. Nanging plataran kang ana ing sanjabané Padaleman Suci iku aja kokukur; tinggalen waé, awit iku wis dipasrahaké marang para bangsa liya; lan kutha suci bakal diidak-idak déning wong-wong mau patang puluh loro sasi. Lan Aku bakal maringi kakuwatan marang saksi-Ku loro, lan wong loro iku bakal medhar wangsit sajroning sèwu rong atus suwidak dina, mawa sandhangan bagor. Wahyu 10:8–11:3.

Ing pethikan punika, Yokanan nggambaraken para Millerit ingkang sampun nedha pawartos ingkang wonten ing asta malaekat punika nalika Panjenenganipun tumedhak ing tanggal 11 Agustus 1840, nanging ingkang ugi sampun nandhang kuciwa ingkang pait ing tanggal 22 Oktober 1844. Nalika ngadeg wonten ing kuciwa ingkang pait taun 1844 punika, Yokanan dipunandikani bilih piyambakipun, minangka pralambang umatipun Gusti Allah ing dinten-dinten pungkasan, kedah ngwangi malih pengalaman ingkang dipunlambangaken déning taun 1840 dumugi 1844, kanthi mekaten nedahaken tumuju tanggal 11 September 2001, lan dumugi dhateng angger-angger Minggu ingkang enggal rawuh. Piyambakipun dipunandikani, “Kowé kudu medhar wangsit manèh ana ing ngarsané akèh bangsa, lan para bangsa, lan basa-basa, lan para ratu,” ingkang nglambangaken jagad kabèh dipunpepadhangi nalika malaekat tumedhak wonten ing Wahyu wolulas, nalika sajarah Wahyu pasal sepuluh dipunwangi malih—“baris ing nginggil baris.”

Gegayutan karo ngenali sajarah sing bakal kaulang manèh nalika umaté Allah ing dina-dina pungkasan medhar wangsit manèh, Yohanes didhawuhi “ngadega lan ngukur” padalemané Allah. “Pangukuré” iku kacetha ditemtokaké kanthi tartamtu, amarga dhèwèké wis katetepaké ana ing taun 1844, ing kono wetengé digawé pait déning kuciwa tanggal 22 Oktober. Panjenengané didhawuhi ngukur padaleman, nanging platarané aja diitung, amarga panjenengané diparingi weruh yèn iku nglambangaké wektuné bangsa-bangsa liya, nalika wong-wong mau bakal ngidak-idak plataran iku sajroning sèwu rong atus sawidak taun. Sèwu rong atus sawidak taun mau rampung ing taun 1798. Yohanes kudu miwiti pangukuré ing taun 1798, lan ninggalaké sèwu rong atus sawidak taun sadurungé, nalika padaleman kasukman lan Yérusalèm kasukman wis diidak-idak. Dhèwèké ngadeg ana ing kuciwa taun 1844, mulané saka 1798 tekan 1844 iku patang puluh enem taun. Patang puluh enem taun mau nglambangaké padaleman mau.

Nalika Yokanan, minangka umat Allah ing dina-dina pungkasan, bakal medhar wangsit maneh, kaya dene wus padha nindakaké wiwit taun 1840 nganti 1844, wong-wong mau

bakal miwiti nalika malaekat tumedhak ing penggenapan sawijining ramalan ngenani Islam. Pakaryané kanggo medhar wangsit maneh bakal mbutuhaké sawijining pakaryan ngukur padaleman suci, lan pakaryan iku bakal nglambangaké sawijining panyelidikan marang “dalan-dalan lawas”, yaiku sajarah kang kaawakaké déning “padaleman suci”, kang diwiwiti ing wektu wekasaning jaman ing taun 1798, lan dipungkasi kanthi kuciwa gedhé taun 1844. Nalika wong-wong mau miwiti pakaryané nyelidiki dalan-dalan lawasé Yérémia, kang dadi “padaleman suci patang puluh nem taun” kagungané Yokanan, laknaté Musa kapanggih ana ing reruntuhan kang pating slebar ing saindenging padaleman suci, lan ramalan bab Yosia kang bakal teka katetepaké. Pakaryané Yosia uga kaandharaké maneh déning Yésaya:

Lan wong-wong kang asalé saka kowé bakal mbangun manèh panggonan-panggonan lawas kang wus dadi reruntuhan; kowé bakal ngedegaké manèh dhasar-dhasaré turun-temurun akèh generasi; lan kowé bakal sinebut, Sing ndandani bedhahan, Sing mulihaké dalan-dalan supaya bisa dienggoni. Yesaya 58:12.

Umat Allah ing jaman pungkasan kudu mulihaké “dalan-dalan kanggo dienggoni,” yaiku “dalan-dalan kuna” kagunganipun Yeremia. Wong-wong mau kudu mbangun manèh papan-papan tuwa sing wus dadi reruntuhan, kados para pagawé ing sajarahipun Yosia lan Ezra sami nglampahi. Wong-wong mau kudu nggunakaké metodologi “baris demi baris,” awit wong-wong mau boten namung badhé “ngedegaké manèh” sajarah dhasar Adventisme, ingkang dipunlambangaké déning padaleman suci patang puluh nem taun, nanging nalika nindakaké punika wong-wong mau ugi kudu “ngedegaké manèh dhasar-dhasar saka pirang-pirang turun-temurun.” Wong-wong mau kudu mangertosi bilih saben gerakan reformasi nggambarake sawijining pakaryan dhasar, bilih “baris demi baris” punika nandhani dhasar-dhasar jaman pungkasan wiwit 1798 dumugi 1844. Wong-wong mau kudu ndandani “pelanggaran,” lan pelanggaran punika nggambarake pecahan wiwitan ing sawijining wadhah utawi témbok sing mbukak dalan tumrap karusakan luwih lanjut. “Pelanggaran” sing kudu didandani punika yaiku pambrontakan taun 1863.

Nalika Yosia rawuh ing tanggal 11 September 2001, umat Allah ing jaman wekasan mbalek marang dalan-dalan kunaé Yeremia lan wiwit ngukur sajarahé golongan Millerite. Wong-wong mau nemokaké “retakan” kuwi. Wong-wong mau ngenali kayektèn saka permata-permata sajroning impèné Miller nalika padha mbangun “reruntuhan-reruntuhan kuna.” Wong-wong mau nemokaké “pitung kaping,” kaya déné Yosia uga wis nemokaké, lan wong-wong mau mulihaké kayektèn saka Imamat rong puluh nem, lan kanthi mangkono ngadegaké manèh “karusakan-karusakan biyèn.” Nalika wong-wong mau mulihaké karusakan “kang kapisan” lan “kang pungkasan” saka Imamat rong puluh nem, mula wong-wong mau banjur mangertèni manawa siji rampung ing taun 1798 lan sijiné manèh ing taun 1844. Mangkono pakaryané anggane ngadegaké manèh karusakan-karusakan biyèn iku, dadi “teken” banget sing kaparingaké marang Yohanes, kang ndadèkaké dhèwèké bisa ngukur Pedalemané Allah.

Singa saka taler Yehuda nuntun umaté bali marang dalan-dalan kuna, supaya padha bisa nemokake pekabaran udan pungkasan, lan pekabaran udan pungkasan iku yaiku pekabaran

Islam saka bilai katelu. Nalika pungkasané padha nemokake loro loh suci kagungan Habakuk, kaya dene digambarake déning bagan para pelopor taun 1843 lan 1850, padha weruh yèn dhasaré nyakup “telung bilai” saka Wahyu pasal woluh, lan yèn bilai kapindho wus rampung ana ing sajarah dhasar nalika padaleman suci Millerit wis katitahaké. Sawisé iku padha banjur mangertèni yèn pangerten bab paugeran penerapan rangkep telu tumrap ramalan-ramalan wis sadurungé dipasang déning Singa saka taler Yehuda, supaya nalika padha bali menyang dalan-dalan kuna kagungan Yérémiya, padha bisa ngenali “pangaso lan panyegeran”, yaiku pekabaran udan pungkasan saka bilai katelu, kang diidentifikasi lan diteguhaké bebarengan karo wong loro seksi saka bilai kapisan lan kapindho.

Panaliten iki bakal kita terusaké ing artikel sabanjuré.

“Mungsuh lagi ngupaya nglalèkaké pikiran para sadulur lanang lan wadon kita saka pakaryan nyawisaké sawijining umat supaya bisa ngadeg ing dina-dina pungkasan iki. Akal-pituturé kang mblusukaké iku dirancang kanggo nggiring pikiran adoh saka bebaya lan kuwajiban ing wektu iki. Wong-wong mau nganggep tanpa aji pepadhang kang digawa Kristus saka swarga kanggo diparingaké marang Yohanes tumrap umat-Né. Wong-wong mau mulang manawa pemandhangan-pemandhangan kang ana pas ing ngarepé kita iki ora cukup wigati kanggo nampa kawigatosan mirunggan. Wong-wong mau mbatalaké kayektèn kang asalé saka swarga lan ngrampasi umat Allah saka pengalamané ing jaman kapungkur, banjur nggantèni kanthi èlmu palsu.

“Mangkene pangandikaning Pangéran, Padha ngadega ana ing margi-margi, lan padha nyawang, lan padha nyuwuna bab dalan-dalan kang kuna, ing ngendi dalan kang becik iku, lan lumakua ana ing kono.” Yeremia 6:16.

“Aja ana wong siji waé ngupaya nyuwek nyingkiraké dhasar-dhasaré pracaya kita—dhasar-dhasar sing wis ditetepaké ing wiwitan pakaryan kita lumantar panyinaon Sabda kanthi pandonga lan lumantar wahyu. Ing ndhuwur dhasar-dhasar iki kita wis mbangun sajroning sèket taun pungkasan. Wong-wong bisa waé ngira yèn padha wis nemokaké dalan anyar lan yèn padha bisa masang dhasar sing luwih kuwat tinimbang dhasar sing wis dipasang. Nanging iki minangka pangapusan gedhé. Ora ana wong siji waé kang bisa masang dhasar liyané saliyané dhasar sing wis dipasang.”

“Ing jaman biyèn, akèh wong wis ngupadi mbangun iman anyar, netepaké prinsip-prinsip anyar. Nanging suwéné pira bangunané mau bisa ngadeg? Ora suwi banjur ambruk, amarga ora diadegaké ana ing sadhuwuré Watu Karang.

“Apa para murid kang kapisan ora kudu ngadhepi tetembunganing manungsa? Apa padha ora kudu ngrungokaké tiori-tiori palsu, lan banjur, sawisé nindakaké samubarang kabèh, tetep ngadeg jejeg, kalawan ngandika: ‘Sebab ora ana wong kang bisa ndhasaraké dhasar liyané saliyané dhasar kang wis katetepaké’? 1 Korinta 3:11.

“Mulané kita kudu ngugemi wiwitaning kapitadosan kita kanthi teguh nganti tekan pungkasan. Pangandikan-pangandikan kang kebak kakuwatan wis dikirim déning Allah lan déning Kristus marang bangsa iki, nuntun wong-wong mau metu saka jagad,

sethithik mbaka sethithik, mlebu ing pepadhang kang cetha saka kayektèn jaman saiki. Kanthi lambé kang wis kasentuh geni suci, para abdining Allah wis martakaké pawarta iku. Pangandika ilahi wis masang cap marang kasahihan saka kayektèn kang wis diproklamakaké.” Testimonies, volume 8, 296, 297.